

názoru, že tu niet oprávněného žalobcu, zamietly, trestnosť inkriminovaného článku je však závislá od toho, jestli sa dokáže, že obžalovaným uvedené skutočnosti sú pravdivé, prípadne, že mohli byť dôvodne považované za pravdivé, a bez prevedenia k tomu potrebných skutkových zistení nelze meritum veci preskúmať, postupoval najvyšší súd z úradnej moci podľa odst. 1 § 35 por. nov.

Čís. 5150.

Ani trestní řád ani zákon čís. 108/1933 a zákon čís. 124/24 nemá ustanovení obdobné předpisům §§ 179, 181, 275, 278 c. ř. s.; zákon čís. 108/33 čelí protahování trestního řízení jen ustanovením o útratách (§ 34 odst. 6); než vzhledem k zásadě kontinuity hlavního přelíčení lze návrhu na povolení lhůty k podání průvodního návrhu vyhověti jen z důvodů zvláště důležitých (§§ 273—276 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 11. prosince 1934, Zm I 778/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 14. května 1934, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 4 zákona čís. 124/24 sb. z. a n. (v doslovu vyhlášky čís. 145/33).

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnost neprávem spatřuje zmatek čís. 4 § 281 tr. ř. v zamítnutí návrhu obhájce, by mu byla k písemnému podání důkazu pravdy udělena 14denní lhůta.

Je sice připustiti, že ani všeobecně trestní řád ani pro oblast deliktů proti bezpečnosti cti zákony čís. 108/33 sb. z. a n. a čís. 124/24 sb. z. a n. (v doslovu vyhlášky čís. 145/33 sb. z. a n.) neobsahují, sledující zásadu materiální pravdy, ustanovení obdobné předpisům §§ 179, 181, 275, 278 c. ř. s., podle něhož by mohl soud konkrétní průvodní návrhy zamítnouti jen proto, že návrh, ačkoliv mohl býti dříve učiněn, byl přednesen později v úmyslu věc protahovati. Bylo naopak zrušeno ustanovení § 10 zák. čís. 124/24 sb. z. a n. (ve starém znění) a vyplývá z materialíí zákona čís. 108/33 sb. z. a n. (viz důvodovou zprávu, tisk 830 posl. sněm. z roku 1930, str. 35), že zákon čelí takovému protahování trestního řízení jen ustanovením o útratové otázce (§ 34 odst. 6 zák. čís. 108/33 sb. z. a n.), nikoli však omezováním stran v jejich průvodních návrzích.

Jinak je tomu však v souzeném případě, pokud nešlo o konkrétní průvodní návrh, nýbrž o návrh na povolení 14denní lhůty za tím účelem, aby za této lhůty mohly teprve průvodní návrhy býti učiněny. Jde tu o návrh na odročení zahájeného již hlavního přelíčení. Protože se však

takové odročení následkem zásady kontinuity hlavního přelíčení státi smí jen z důvodů zvláště důležitých, jež jsou uvedeny v §§ 273—276 tr. ř., není pochyby, že obhájcův návrh musel býti opodstatněným způsobem odůvodněn. Návrh opřel se však podle protokolu o hlavním přelíčení jen o to, že zamítnutím zmateční stížnosti redaktora C-ého nastala prý úplná změna situace a nutno tedy důkaz pravdy na této skutečnosti založiti. Toto odůvodnění, jímž ovšem skutečně nebylo vysvětleno, proč obžalovaný, pokud se týče obhájce, nepřipravil průvodní návrhy aspoň již pro hlavní přelíčení, když již obžalovaný při svém výslechu dne 12. října 1933 prolásil, že nehodlá důkaz pravdy v řízení přípravném provést, nebylo nalézacím soudem uznáno a byl návrh na povolení lhůty zamítnut s odůvodněním, že obžalovaný měl dosti času učiniti návrhy, o něž jde, a že poukaz obhájce k trestní věci proti C-ému je bez významu.

Čís. 5151.

Zproštěnému obžalovanému nemůže býti dle 2. odst. § 390 tr. ř. uložena náhrada nákladů na úspěšnou stížnost soukromého účastníka do usnesení, jímž mu bylo podle § 390 odst. 4 a § 393 tr. ř. uloženo nahraditi útraty trestního řízení a právního zastoupení.

(Rozh. ze dne 11. prosince 1934, Zm I 1031/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Usnesením krajského soudu v České Lípě ze dne 26. března 1934, pokud jím Bedřichu W-ovi bylo uloženo podle § 390 tr. ř. nahraditi soukromému účastníku útraty stížnosti proti usnesení okresního soudu ve Varnsdorfu ze dne 27. února 1934, byl porušen zákon v ustanovení § 390 tr. ř. Usnesení to se ve výroku o útratách zrušuje.

D ů v o d y:

Rozsudkem okresního soudu ve Varnsdorfu ze dne 27. února 1934 byl Bedřich W. osvobozen podle § 259 čís. 2 tr. ř. od obžaloby pro přešupek podle § 460 tr. zák., spáchaný prý tím, že odcizil dne 11. listopadu 1933 Emilu F-ovi ve V. 150 Kč. Zároveň usnesl se okresní soud ve Varnsdorfu, že soukromý účastník Emil F. podle § 390 odst. 4 a § 393 tr. ř. jest povinen zaplatiti útraty trestního řízení, zejména též útraty právního zastoupení obžalovaného.

Proti rozhodnutí okresního soudu ve Varnsdorfu o útratách trestního řízení podal soukromý účastník Emil F. stížnost, již krajský soud v Čes. Lípě rozhodnutím ze dne 26. března 1934 vyhověl a zrušil napadené usnesení okresního soudu ve Varnsdorfu o útratách trestního řízení, zároveň však uložil obžalovanému Bedřichu W-ovi, by soukromému účast-